

DE VOS (*Vulpes vulpes*)

Uiterlijke kenmerken

De lichaamslengte van dit prachtige dier is gemiddeld 75 cm. en de staart 45 cm. De schouderhoogte is slechts ca. 35 cm. Maar met zijn lange vacht en dikke staart lijkt hij groter. De rekel is iets groter dan de moeder. De kleur is geelbruin tot roodbruin en snuit, borst, buik en staartpunt zijn wit. De poten zijn meestal donker tot zwart van kleur. Exemplaren met een grijze borst en buik, zwart aan poten, snuit, oren en staart komen ook voor. Een paar eeuwen geleden werden zij nog als een aparte onderorde vermeld onder de naam brandvos of koolvos. Van de zintuigen is vooral de reuk en het gehoor meer dan voortreffelijk.

Vossen maken een keffend, en in de paartijd een huilend geluid.

Voortplanting

De paartijd, ook ranstijd genoemd, vindt plaats tussen eind december en eind februari. Gedurende een paar weken lopen de rekel en de moeder dan zij aan zij. In die periode vindt de paring enkele malen plaats. Na een dracht van 52 dagen worden de 3 tot 7 welpen geboren. Dat gebeurt meestal in een door de moeder zelf gegraven hol. Vaak zijn er meerdere holen waarnaar de jongen bij onraad overgebracht worden. Bij de geboorte zijn de jongen bijna zwart van kleur en kunnen niet zien. Na een dag of 10 kunnen zij zien en begint de kleur te veranderen. Na ca. 3 weken komen zij voor het eerst buiten. Het voedsel wordt in het begin aangebracht door de rekel. Later door de beide ouders. Na een week of 10 worden zij gespeend en na 6 maanden zijn zij ongeveer volgroeid. Vossen zijn geslachtsrijp na ongeveer 9 maanden. Zij hebben een territorium in familieverband.

Biotoop en voedsel

Vroeger was de vos te vinden op zandgrond in een bosrijke omgeving. Tegenwoordig komen zij ook voor in de duinen, in poldergebieden en zelfs in steden. Het enige wat zij echt nodig hebben is wat schuilgelegenheid om overdag te kunnen slapen.

Als nachtdier is de vos niet alleen aangewezen op dieren als muizen en ratten die 's nachts actief zijn. Met zijn uitstekend reukvermogen vindt hij ook andere kleine zoogdieren en vogels. Ook eet hij amfibieën, eieren, ongewervelden, vruchten enz.. Als opportunist weet hij ook kippen, tamme eenden en ganzen te vinden.

Predatoren

In tegenstelling tot sommige andere landen waar dieren als lynx, wolf en beer een bedreiging voor hem vormen, heeft de vos bij ons geen vijanden. Het enige wezen dat kan ingrijpen is de mens. Ongewild (het verkeer) of gewild is die in staat om de populatie in de hand te houden.

Buiten schurft zijn er weinig ziekten die de vos bedreigen. Wel kan hij een gevaar vormen als drager voor andere dieren en de mens. Niet zozeer de hondsdolheid maar wel de vossenlintworm vormt een serieuze bedreiging.

Verspreiding in Vlaanderen

Er zijn nog nauwelijks streken in Vlaanderen waar de vos niet voorkomt. Afhankelijk van het voedselaanbod en het optreden van de mens kunnen de aantallen oplopen tot meer dan 2 per vierkante kilometer.

Hij is de voornaamste overdrager van hondsdolheid en drager van de vossenlintworm die dodelijk kan zijn voor de mens bij overdracht. Voorzorgsmaatregelen zijn noodzakelijk bij aanraking.